

χανῶν τῆς ἡμετέρας Ἑταιρίας, τοῦ τελειοτάτου συστήματος εἶνε τοσοῦτον εὐκαλός καὶ ἡ ἀναστολή τῆς πορείας αὐτῶν τοσοῦτον ἀκαριαία, ὥστε εἶνε ἀδύνατον νὰ συμβῆ τι· διότι ἡ πορεία τῆς ἀτμομηχανῆς δύναται νὰ κανονισθῆ ἀναλόγως τῆς ταχύτητος τοῦ βήματος μικροῦ παιδίου.

Ἐάν πράγματι ὑπῆρχον τὰ ἄτοπα καὶ οἱ κίνδυνοι, τοὺς ὁποίους ἀναγράφει τὸ *Μὴ Χάνεσαι*, ἐξ ἅπαντος ἡ πόλις τοῦ Ἀμβούργου δὲν θὰ ἐπέτρεπεν ἐν ἀμαξοστοιχίας, συγκειμένας ἐκ τριῶν καὶ τεσσάρων ἀμαξῶν συρομένων ὑπὸ ἀτμομηχανῆς, νὰ ἔρχωνται εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως, διερχόμεναι ὁδοῦς 8—9 μέτρων πλάτους, καὶ νὰ σταθεύωσιν ἀπέναντι τῆς θύρας τοῦ Χρηματιστηρίου, ἐνθα εὐρίσκονται ἐνίοτε τέσσαρες ταυτοχρόνως ἀμαξοστοιχίαι, διότι αἱ ἀφίξεις καὶ αἱ ἀναχωρήσεις γίνονται κατὰ πέντε λεπτὰ τῆς ὥρας. Καὶ ὅμως τὸ Ἀμβούργου εἶνε πόλις ἑκατὸν πενήτηκοντα χιλιάδων ψυχῶν, εἰς τῶν πρώτων λιμένων τῆς Γερμανίας, ἀνήκουστος δὲ ἡ ἐμπορικὴ αὐτοῦ κίνησις. Ἐνῶ δὲ ἀπὸ πενταετίας εἶνε εἰσηγμένη ἡ διὰ τοῦ ἀτμοῦ συγκοινωνία, οὐδὲν ἠκούσθη ποτὲ παράπονον, οὐδὲν δυστύχημα ἐγένετο.

Ἐν Στρασβούργῳ ἀπὸ πενταετίας καὶ πλέον οἱ ἵπποσιδηρόδρομοι κινουνοῦνται δι' ἀτμοῦ· ὡσαύτως δὲ ἐν Ριμπωβίλλῃ, Μυλχουζῃ, Κάσσελ, Φλωρεντία, Νεαπόλει, Μιλάνῳ, Ἀλεξανδρείᾳ (τῆς Ἰταλίας), Ἀμστελοδάμῳ, Χάγγῃ, Ροττερδάμῃ, Λιέγη, Σαρλεροά, Βαλλενσιένη, Κλερμόν-Φερραίν καὶ λοιπά. Ἐν ἀγίῳ Στεφάνῳ, πόλει τῆς Γαλλίας πολυανθρωποτάτῃ (ἐχούσῃ 56 χιλιάδας κατοίκων) βιομηχανικωτάτῃ, καὶ ἐν ἣ εἶνε μεγίστη κίνησις ἐργατῶν, ὑπάρχει ἵπποσιδηρόδρομος δι' ἀτμοῦ, ἰδρυμένος ἐν τῇ κυριωτάτῃ ὁδῷ, ἣτις ἔχει πλάτος μὲν 7 μέτρων καὶ εἰκοσιν ἑκατοστῶν, μήκος δὲ 6,300 μέτρων, αἱ ἀμαξοστοιχίαι διασταυροῦνται κατὰ δέκα λεπτὰ τῆς ὥρας. Ἡ Ὁλλανδία διασχίζεται ὑπὸ ἀτμοκινήτων ἵπποσιδηροδρόμων, δι' ὧν συνδέονται καὶ συγκοινωνοῦσι πλεῖστα ὅσα χωρία κείμενα μακρὰν τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν. Καὶ ἐν τούτοις οἱ Ὁλλανδοὶ ὡς καὶ οἱ Γερμανοὶ εἶνε ἄνθρωποι θετικοὶ καὶ οὐδὲ ὧς σπεύδουσι νὰ φονευθῶσι πρὸς χάριν τῶν ἐταιριῶν τῶν ἵπποσιδηροδρόμων. Ἡδυνάμην δὲ νὰ παραθέσω ὑμῖν ἑκατοστῆς παραδειγμάτων, ἀλλὰ νομίζω ὅτι ἀρκοῦσι τὰ ρηθέντα, καὶ ὅτι δύναται τις νὰ κάμῃ ἐν Ἀθήναις, πόλει φιλοπροόδῳ, ὅ,τι κάμνουσι πανταχοῦ ἀλλαχοῦ καὶ ὅ,τι εἶνε καθιερωμένον ὑπὸ τε τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς πείρας.

Διὰ πληρεστέρας πληροφορίας δύνασθε νὰ συμβουλευθῆτε τὸ περὶ Ἴπποσιδηροδρόμων καὶ ἀτμοσιδηροδρόμων σύγγραμμα τοῦ Challot, ἀρχημηχανικοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Δημοσίων Ἔργων ἐν Γαλλίᾳ, ὅπου θέλετε εἶδει ἐν σελ. 93, ὅτι ἡ Διεύθυνσις τῶν ὁδῶν καὶ Γεφυρῶν ἀπαιτεῖ ὡς ἐλάχιστον πλάτος 7 μ. 15 ἑκατ. μεταξύ τῶν πεζοδρομίων, διὰ τὰς ὁδοὺς τὰς ὁποίας μέλλει νὰ διέλθῃ ἵπποσιδηρόδρομος.

Τὸ *Μὴ Χάνεσαι* παραθέτει ἄρθρον τι τοῦ Σαριβαρῆ, οὗ δὲν θ' ἀμφισβητήσω τὴν ἀξίαν· ἀλλὰ τί θαυμαστὸν ἐάν ἐν μεγαλοπόλει, ὁποῖοι εἶνε οἱ Παρίσιοι, εὐρέθῃ ὅτι ἦτο ἄτοπον νὰ ἐπιτραπῆ εἰς τὸν Ἴπποσιδηρόδρομον νὰ διέρχεται διὰ δύο τινῶν ὁδῶν. Τὸ *Μὴ Χάνεσαι*, δικαίως καὶ ἐλλόγως φερόμενον, ὄφειλε νὰ ὀνομάσῃ τὰς ὁδοὺς, δι' ὧν διέρχεται ὁ Ἴπποσιδηρόδρομος.

Ἐχομεν ἀνὰ χεῖρας τὴν ἀπόδειξιν, ὅτι ἡ διὰ τοῦ ἀτμοῦ γραμμὴ μεταξύ τῆς Πύλης τοῦ Ἀστέρος καὶ τῆς Κουρμπεσοῦ δὲν κατηργήθη, ἀλλὰ ἡ δι' ἀτμομηχανῆς κίνησις διεκόπη προσωρινῶς ἕνεκα τῆς κακῆς καταστάσεως τῶν

ὁδῶν, ὧν τὸ ἐλαττωματικὸν σύστημα ἐστηρίζετο ἐπὶ ξυλίων δοκῶν.

Ἀεῖποτε ἀνεγνωρίσθη ἡ ἀλήθεια, ὅτι ἡ ὑπηρεσία τῶν Ἴπποσιδηροδρόμων ἐκτελεῖ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἀστυνομικὰ καθήκοντα, ἀναγκάζουσα τὰς κοινὰς ἀμάξας νὰ βαδίζωσι καθ' ὀρισμένην τάξιν καὶ οὐχὶ ἀτάκτως καὶ ὡς ἔτυχε καὶ παρὰ τὴν γραμμὴν, ὡς συμβαίνει τοῦτο πρὸς μεγίστην ζημίαν τῶν διαβατῶν.

Ἐάν ἠθέλομεν ν' ἀκολουθήσωμεν τὴν λογικὴν τοῦ *Μὴ Χάνεσαι*, δὲν ἔπρεπε νὰ ὑπάρχωσι σιδηρόδρομοι ἐπιχώριοι καὶ διεθνεῖς, δὲν ἔπρεπε νὰ κατεργάζωνται οἱ ἄνθρωποι τὸν σιδηρον κτλ., οὐδὲ μεταλλεῖα νὰ ὑπάρχωσι, διὰ τὸν λόγον ὅτι ἐνίοτε αἱ βιομηχανίαι αὐταὶ γίνονται παραίτιοι τραυματισμοῦ ἢ καὶ θανάτου τῶν ἐν αὐταῖς ἐργαζομένων.

Ἀποτεινόμενος εἰς τὴν εὐθυκρισίαν καὶ τὴν ὀρθοφροσύνην τοῦ συντάκτου τοῦ *Μὴ Χάνεσαι*, ὅστις παρεσῆρθε ἴσως πέραν τοῦ δέοντος ἀποβλέπων εἰς σκοπὸν βεβαίως ἐπαινετὸν μὲν, ἀλλ' ἄγαν υπερβολικῶς, ἐλπίζω ὅτι θὰ ἐπανορθώσῃ τὸ ἄρθρον του, ὅπερ δύναται νὰ μᾶς ζημιώσῃ παρὰ τῆ κοινῆ γνώμῃ, ἄδικον ὄν πρὸς Ἑταιρίαν ἰδρυθεῖσαν ἐνταῦθα καὶ πράξασαν πᾶν ὅ,τι ἦτο δυνατόν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν προσδοκιῶν τοῦ κοινού, καὶ ἣτις συμτράπτει εἰς τὴν εὐμερίαν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς πρωτεύουσῃς, διευκολύνουσα τὰς σχέσεις ἐν τε τῇ πόλει καὶ τοῖς περὶ αὐτῆς.

Δέξασθε, κύριε συντάκτα, τὰς ἐνθέρμους προσήσεις μου.

Ὁ διευθυντὴς τῶν Ἴπποσιδηροδρόμων

B. WAUTHY

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ

Πάλιν ὁ μικρὸς Γῶγος :

Ἐνῶ ἐκάθητο εἰς τὸ πρόγευμα, παρατηρεῖ τὴν μητέρα του μετὰ προσοχῆς (ἣτις κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν εἶχε ψιμυθιωθῆ ὑπὲρ τὸ δέον) ἐρωτᾷ :

— Μπατᾶ ! γιατί τῆς μαμᾶς τὸ μούτρο εἶναι ἄσπρο σὰν τὸ πιάτο καὶ τὰ χέρια τῆς μαῦρα σὰν τὸ τζουκάλι ;

Καὶ ὁ ἀγαθὸς πατήρ :

— Γιατί, παιδί μου, ἡ μαμά σου τὸ μούτρο τῆς μονάχα βλέπει 'ς τὸ καθρέφτη.

— Μωρὲ χρόνια καὶ καιροὺς ἔχω νὰ σὲ δῶ . . . Λοιπὸν, πῆρες διαζύγιο ;

— Διαζύγιο ; . . . Ἄ ! μπᾶ !

— Ὅστε τὰ συμβίβασες μὲ τὴ γυναῖκά σου ;

— Καλὲ, πέθανε !

ΑΝΑΠΟΦΕΥΚΤΟΝ ΠΑΣΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΟΙΝΟΙ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

(Ὁδὸς Σταδίου κάτωθεν τῆς οἰκίας Λύττικα)